

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 martie 2018 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Cebotari Alexandru XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.08.2015 – 16.03.2018;

Instanța de apel: 18.09.2018 – 14.11.2018;

Instanța de recurs: 18.02.2019 – 23.04.2019;

Instanța de apel: 05.06.2019 – 02.10.2019;

Instanța de recurs: 18.11.2019 – 18.12.2019.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 martie 2018, Cebotari Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 1 an 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost lăsată fără examinare acțiunea civilă a părții vătămate Gore Denis, cu privire la repararea prejudiciului material.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă a părții vătămate Buciușcan Ion., urmând ca asupra cuantumului său să se pronunțe instanța de judecată în procedură civilă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Cebotari Alexandru, la data de 02 iulie 2015, aproximativ ora 10:25, aflându-se pe XXXXX și fiind suspectat de consum de droguri, a fost stopat de către colaboratorii poliției Gore Denis și Buciușcan Ion, care fiind în exercitarea serviciului de menținere a ordinii publice, i-au propus lui Cebotari Alexandru să-i urmeze la Inspectoratul de poliție Râșcani al DP mun. Chișinău, pentru clarificarea circumstanțelor cazului, însă acesta urmărind scopul sistării activității de serviciu a colaboratorilor de poliție, s-a opus cerințelor legale ale acestora și i-a aplicat

lui Gore Denis o lovitură în regiunea feței, cauzându-i dureri fizice, totodată i-a deteriorat pantalonii, iar lui Buciușcan Ion i-a deteriorat telefonul mobil de model „Lenovo A 850”, astfel cauzându-i lui Gore Denis prejudiciu material în sumă de 800 lei, iar lui Buciușcan Ion prejudiciu material în sumă de 3500 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Cebotari Alexandru a comis aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere cu nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu, adică infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, invocând că cauza penală a fost examinată în lipsa lui care nu a fost legal citat, nu a avut posibilitatea să facă cunoștință cu materialele cauzei, pronunțarea sentinței a avut loc în lipsa sa. Cu sentința contestată a făcut cunoștință pe data de 26.07.2018, când a fost reținut.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatului a săvârșit infracțiunea incriminată, prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după indicii calificativi - aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, cu nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu.

În opinia instanței de apel, vina inculpatului a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Buciușcan Ion, martorului Buga Iulia și procesul-verbal de examinare a obiectului cu planșa fotografică din 02 iunie 2015, potrivit căruia a fost supus examinării telefonului mobil de model „Lenovo A 850”, deteriorat în urma acțiunilor infracționale ale lui Cebotari Alexandru (f. d. 27-29).

Instanța de apel a respins argumentul inculpatului precum că, acesta nu a cunoscut despre ședințele de judecată, or potrivit extrasului din Registrul de Stat al Populației rezultă că, Cebotari Alexandru este domiciliat XXXXX (f.d.35), iar fiind audiat în calitate de bănuț și de învinuit a declarat că, domiciliază XXXXX (f.d.50, 63). Potrivit ordonanței de aplicare a măsurii preventive din 31.07.2015, învinuitului i-a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 zile (f.d.64).

Instanța de apel a stabilit că, potrivit procesului verbal de informare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale din 31.07.2015 (f.d. 67) și a recipisei din 31.07.2015 (f.d. 75), rezultă că lui Cebotari Alexandru i-au fost prezentate materialele cauzei penale spre informare în prezența avocatului Tașco Vasile, la care aceștia au indicat că „Cereri și obiecții nu sunt”.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03.06.2016, s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Cebotari A., totodată fiindu-i aplicată măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 zile (f.d. 102-104).

Instanța de apel a mai constatat că, potrivit procesului verbal de reținere din 18.08.2016 (f.d. 144), inculpatul a fost reținut în baza încheierii Judecătoriei Rîșcani,

mun. Chișinău din 03.06.2016, la data de 18.08.2016, ora 11:30, iar potrivit obligației luate de la Cebotari A. la 17.09.2016, rezultă că acesta s-a obligat să se prezinte la ședința de judecată, totodată a indicată că domiciliază XXXXX (f.d.119).

Prin încheierea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 24.05.2017, s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului, totodată fiindu-i aplicată măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 zile (f.d. 140- 143).

Potrivit informației din 03.11.2017, rezultă că inculpatul a fost reținut la 22.09.2017 în baza încheierii Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 06.09.2017, fapt confirmat prin procesul verbal de reținere (f.d.148, 149-150).

Fiind dispusă etaparea inculpatului la ședința de judecată, fixată pentru 21.11.2017, reprezentantul Penitenciarului nr. 13 a informat instanța că, inculpatul a fost eliberat la 16.11.2017 (f.d.152-verso). Prin încheierea protocolară a Judecătorei Chișinău, sediu Rîșcani din 22.01.2018, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului (f.d.179).

Reieșind din cele constatate supra, în viziunea instanței de apel, inculpatul a cunoscut cu certitudine că în privința sa a fost pornită cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și care a fost expediată în instanța de judecată, însă acesta, folosindu-se abuziv de drepturile sale procesuale, intenționat nu se prezenta în cadrul ședințelor de judecată. Totodată în cadrul ședințelor de judecată inculpatul a fost apărat de avocații Musteață Sergiu și Sîrbu Violeta.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, reieșind din prevederile art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că în cadrul examinării cauzei penale, de instanța de fond au fost respectate drepturile inculpatului, prevăzute de normele de procedură penală și a Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Totodată, instanța de apel a considerat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, cât și de faptul, că în privința inculpatului corect a fost aplicată pedeapsă de închisoare pe termen de 1 an și 8 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, instanța de apel a respins argumentul inculpatului, precum că are copii la întreținere, ori în această parte inculpatul nu a prezentat careva probe.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, inculpatul nu este la prima abatere deoarece, potrivit sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 03.01.2014, Cebotari Alexandru a comis o infracțiune prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și care face parte din același capitol al Codului penal „Infracțiunii contra Autorităților Publice și a Securității de Stat”, prin urmare inculpatul nu a tras concluziile necesare în vederea corectării comportamentului său, și respectării normelor legale.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de avocatul Pîslaru Vitalie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu dispunerea încetării procesului

penal.

În motivarea recursului autorul invocă:

- instanța de apel, contrar dispozitivului a invocat prevederile art. 414, 415 Cod de procedură penală, cât și recomandările Hotărârii Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, însă a ignorat prevederile art. 414, deoarece superficial a verificat legalitatea și temeinicia sentinței atacate;

- instanța de apel nu a argumentat respingerea, dar a declarat că instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după indicii calificativi — aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere cu nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu;

- instanța de apel a acceptat declarațiile presupuselor părți vătămate, cât și a martorului Buga Iulia date în instanța de fond, contrar prevederilor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul verbal;

- instanța de fond, contrar prevederilor legale, a desfășurat unele ședințe de judecată în lipsa inculpatului, circumstanță care nu i-a permis inculpatului să pună întrebări participantilor și să-și realizeze o apărare efectivă a intereselor sale, fapt care a generat violarea dreptului la apărare, cât și dreptul la un proces echitabil;

- instanța de apel, potrivit art. 414 Cod de procedură penală, era obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală;

- instanța de apel superficial a verificat legalitatea și temeinicia sentinței, a probelor examinate de prima instanță, și nu a consemnat în procesul verbal a ședinței despre faptul citirii declarațiilor părților în proces;

- instanța de apel a acceptat declarația inculpatului făcută sub presiunea circumstanțelor în care a nimerit, declarație contradictorie declarațiilor făcute în prima instanță;

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, deoarece a ignorat prevederile art. 96 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța de fond nu a constatat dacă angajații IP Rîșcani mun. Chișinău au acționat legal la reținerea inculpatului, nu a constatat necesitatea și scopul reținerii;

- instanțele de fond au ignorat faptul că, în dosar lipsesc careva dovezi a constatării mărimii daunei cauzate prin infracțiune. Ca probe cu privire la mărimea daunei au fost recunoscute doar declarațiile angajaților Gore Denis și Buciușcan Ion;

- nu s-a dovedit nici printr-un act de expertiză că telefonul mobil al angajatului IP Rîșcani, mun. Chișinău a fost deteriorat, nu s-a stabilit starea funcționabilă anterioară a telefonului, cât și gradul de deteriorare a telefonului, care putea fi înlăturat prin reparația mai puțin costisitoare;

- instanțele de fond contradictoriu menționează în hotărâri despre prejudiciul, care nu a fost evaluat potrivit cerințelor art. 96 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală;
 - nu este clar care obiect a fost prejudiciat - încălțăminte sau pantalonii, nu este clar în privința mărimii prejudiciului material a telefonului mobil;
 - instanțele inferioare nu au ținut cont de faptul necesității, scopului și efectele reținerii și aducerii forțate a inculpatului la secția de poliție Rîșcani;
 - din materialele dosarului rezultă că, angajații IP Rîșcani, mun. Chișinău au efectuat o reținere ilegală fără scop și efecte justificative;
 - organul de urmărire penală nu a dovedit necesitatea stopării/reținerii inculpatului.
- Din materialele dosarului se constată că, inculpatul a fost stopat pentru a stabili starea de ebrietate narcotică- care nu a fost stabilită, deci stoparea/reținerea cetățeanului nu a fost justificată;
- în acest caz este prezentă o provocare evidentă.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarant în baza art. 427 alin. 1) pct. 4), 6), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând deciderea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, corect a încadrat acțiunile făptuitorului și în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit a concluzionat că acesta urmează a fi admisă, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Avocatul Pîslaru Vitalie în cererea de recurs a criticat anume faptul că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale expuse supra și a pus la baza deciziei probele cercetate de prima instanță, însă acestea nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Din actele dosarului s-a adevărit că, instanța de apel nu a ținut seama de dispozițiile legale pertinente în acest sens și nu a verificat în cadrul ședinței de judecată probele, prin aceasta încălcând dispoziția art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a reținut că nu s-a contestat faptul că era de competența instanței de apel să aprecieze probatoriul din dosar, cu toate acestea, este inadmisibil că inculpatul a fost declarat vinovat de comiterea unei infracțiuni, pe baza probelor cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit a considerat că, erorile comise nu puteau fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat

apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urma să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în decizia instanței de recurs, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, a fost respins apelul inculpatului ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

10. În motivarea soluției sale, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului a fost confirmată fără nici un dubiu rezonabil, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta a considerat-o ca o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspundere penală, întrucât afirmațiile nu au fost probate.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate, argumentele apelantului Cebotari Alexandru precum că inculpatului i-au fost încălcate drepturile procesuale, deoarece acestuia nu i-au făcut cunoștință cu materialele dosarului, astfel potrivit materialelor din dosar se atestă că inculpatul a făcut cunoștință cu materialele dosarului în prezența avocatului Tașco Vasile. De asemenea, a fost anexată recipisa semnată de către învinuit, prin care se confirmă faptul primirii rechizitoriului de la procuror.

Mai mult, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibile argumentele inculpatului privind examinarea ilegală a cauzei în absența sa, deoarece inculpatul fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei penale, nu s-a prezentat în fața instanței, nu a comunicat motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea cauzei penale în lipsă. Instanța precizează că, prin încheierea din 03 iunie 2016 inculpatul a fost anunțat în căutare și aplicată măsura preventivă arest preventiv pe un termen de 30 de zile. Însă pe motiv că procurorul nu a depus demers cu privire la prelungirea măsurii preventive acesta a fost eliberat și ulterior în ședințele de judecată nu s-a prezentat, fiind repetat anunțat în căutare și aplicată - măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30 de zile, ulterior instanța a fost anunțată că acesta a fost reținut în baza unei alte încheieri a instanței de judecată emisă de judecătoria Chișinău (sediul Ciocana). Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța de judecată a considerat posibil judecarea cauzei în lipsa inculpatului, fiind date citirii declarațiile acestuia în faza de urmărire penală. Or, acesta cunoștea despre examinarea cauzei, fiind prezent la una din ședințele de judecată, a fost anunțat de două ori în căutare și aplicată măsură preventivă, însă în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a manifestat careva interes față de prezenta cauză penală.

Astfel, în circumstanțele date, versiunea inculpatului precum că dînsului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin examinarea cauzei în absența sa este unul pur declarativ, acesta fiind anunțat de două ori în căutare și cunoscînd despre examinarea

cauzei, asumând-și responsabilitatea de a se prezenta în ședință judiciară, fapt confirmat la f.d.119, unde inculpatul se obligă să se prezinte la Judecătoria Rîșcani, însă nu a manifestat careva interes față de prezenta cauză penală, fiind repetat anunțat în căutare.

Concomitent, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibil argumentul avocatului privind calificarea acțiunilor lui Cebotari Alexandru în contravenția de nesubordonare cerințelor colaboratorului de poliție și nicidecum în baza art. 349 alin (1¹) Cod penal, deoarece aceste afirmații poartă un caracter declarativ și nu rezistă nici unei critici, dat fiind că vinovăția inculpatului a fost stabilită fără nici un dubiu rezonabil în baza probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești.

La fel, instanța de apel a respins alegațiile apărării precum că organul de urmărire penală nu a prezentat instanței probe pertinente și relevante, care ar fi confirmat învinuirea adusă, iar instanța a ignorat toate contradicțiile pe caz ce a generat emiterea unei sentințe neîntemeiate de condamnare.

Analizând cumulul de probe în raport cu motivele invocate în apelul declarat de inculpat, instanța de apel a reținut că acestea nu și-au găsit confirmare și anume faptul, că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, deoarece sunt în contradicție cu probele din dosar și aceasta versiune a inculpatului este îndreptată exclusiv în vederea eschivării de la răspundere penală.

Pe această linie de concluzie, nu a existat temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe au fost motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunilor imputate.

Instanța de apel a considerat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a lui Cebotari Alexandru, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de 1 (unu) ani 8 (opt) luni închisoare, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și siguranța vieții, sănătății altei persoane.

11. Decizia Curții de Apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care se solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu dispunerea încetării procesului penal.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel superficial a verificat legalitatea temeiniciei sentinței, a probelor examinate de prima instanță. Nu a consemnat în proces verbal despre faptul citirii declarațiilor părților în proces.

Au fost ignorate prevederile art. 96 alin. (1) Cod de procedură penală. Instanța nu a constatat dacă angajații IP au acționat legal la reținerea inculpatului. Recurentul menționează că conform raportului de expertiză nu s-a depistat „starea de ebrietate narcotică”, ce nu justifică stoparea și reținerea de către ofițeri. Consideră că ofițerii de urmărire penală prin acțiunile sale au încălcat prevederile art. 25 a Constituției RM.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură

penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În speță se constată că recurentul critică hotărârea adoptată de instanța de apel și pledează pentru încetarea procesului penal, însă în motivarea cerințelor din recurs nu aduce careva argumente temeinice în vederea susținerii acestei poziții.

Mai mult, Colegiul notează că, recurentul a omis să formuleze careva critici plauzibile privitor la ilegalitatea hotărârii contestate, limitându-se doar la descrierea vădit necoerentă a bazei factologice, care nu contribuie în vreun mod la suplinirea cererii cu circumstanțe de fapt și de drept pentru a fi preluată spre examinare în fond de către instanța de recurs.

De aceea, Colegiul penal conchide că recursul declarat de inculpat este mai degrabă un „apel deghizat”, decât un „efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară”, care se bazează în mod esențial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „circumstanțe cu caracter substanțial și convingător”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel, în partea stabilirii vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Respectiv, Colegiul tine să noteze că, de principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurent, cu arătarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretins că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul penal evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte

interese decât interesele legii.

Adică completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal. Astfel, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpat, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cebotari Alexandru XXXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 martie 2018 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion